

IEREMIAS.

eorum: fixerunt in ea tentoria in circuitu: pafcat unusquisque eos, qui sub manu sua sunt.

4. Sanctificate super eam bellum: conſurgite, & ascendamus in meridie: vñ nobis, quia declinavit dies, quia longiores factæ sunt umbræ vespri.

5. Surgite, & ascendamus in nocte, & dissipemus domos eius.

6. Quia hæc dicit Dominus exercituum: Cædite lignum eius, & fundite circa Ierusalem aggerem: hæc est civitas visitationis, omnis calumnia in medio eius.

7. Sicut frigidam fecit cisterna aquam suam, sic frigidam fecit malitiam suam: iniquitas & vastitas audierunt in ea, coram me semper infirmitas & plaga.

8. Erudire Ierusalem, ne forte recedat anima mea à te, ne forte ponam te deſertam terram inhabitabilem.

9. Hæc dicit Dominus exercituum: Usque ad racemum colligent quasi in vinea reliquias Israël: converte manum tuam quasi vendemitor ad cartallum.

10. Cui loquar? & quem contestabor ut audiat? ecce incircumsisa aures eorum, & audire non possunt: ecce verbum Domini factum est eis in opprobrium: & non suscipient illud.

11. Ideco furore Domini plenus sum, laboravi sustinens: effunde super parvulum foris, & super consilium iuvenum simul: vir enim cum muliere capietur, senex cum pleno dierum.

12. Et transibunt domus eorum ad alteros, agri & uxores pariter: quia extenda manum meam super habitantes terram, dicit Dominus.

13. * A minore quippe usque ad maiorem omnes avaritiae student: & à propheta usque ad sacerdotem cuncti faciunt dolum.

14. Et curabant contritionem filia populi mei cum ignominia, dicentes: Pax, pax: & non erat pax.

15. Confusi sunt, quia abominationem fecerunt: quin potius confusione non sunt confusi, & erubescere nescierunt. quam ob rem cadent inter ruentes: in tempore visitationis sua corrident, dicit Dominus.

16. Hæc dicit Dominus: State super vias, & videte, & interrogate de semitis antiquis, quæ sit via bona, & ambulate in ea: & invenietis refrigerium animabus vestris. Et dixerunt: Non ambulabimus.

17. Et constitui super vos speculatores. Audite vocem tubæ. Et dixerunt: Non audiemus.

* Isa. 56.
11.
Infr. 8.10.

* Matth.
11. 29.

18. Ideo audite Gentes, & cognoscet congregatio, quanta ego faciam eis.

19. Audi terra: Ecce ego adducam mala super populum istum, fructum cogitationum eius: quia verba mea non audierunt, & legem meam proiecserunt.

20. * Ut quid mihi thus de Saba affertis, & calamum suave olenem de terra longinqua? holocausta vestra non sunt accepta, & victimæ vestrae non placuerunt mihi.

21. Propterea hæc dicit Dominus: Ecce ego dabo in populum istum ruinas, & ruerint in eis patres & filii simul, vicinus, & proximus peribunt.

22. Hæc dicit Dominus: Ecce populus venit de terra Aquilonis, & gens magna consurget à finibus terræ.

23. Sagittam & scutum arripiet: crudelis est, & non miserebitur. vox eius quasi mare sonabit: & super equos ascendent, præparati quasi vir ad prælium, adversum te filia Sion.

24. Audivimus famam eius, dissolutæ sunt manus nostræ: tribulatio apprehendit nos, dolores ut parturientes.

25. Nolite exire ad agros, & in via ne ambuletis: quoniam gladius inimici pavor in circuitu.

26. Filia populi mei accingere cilicio, & conspergere cinere: luctum unigeniti fac tibi, planctum amarum, quia repente veniet vastator super nos.

27. Probato rem dedi te in populo meo robustum: & scies, & probabis viam eorum.

28. Omnes isti principes declinantes, ambulantes fraudulenter, as & ferrum: universi corrupti sunt.

29. Defecit sustatorium, in igne consumptum est plumbum, frustra conflavit conflat: malitia enim eorum non sunt consumpta.

30. Argentum reprobum vocates eos, quia Dominus proiecit illos.

CAPUT VII.

Quod frustra confidant in templo, pessima perperrantes, & prophetas audire nolentes, sicut & patres eorum: quapropter denunciat templum abiciendum, & terram Iuda redigendam in solitudinem; nec profuturam orationem Ieremia pro illis, nec oblata ab eis sacrificia, propter excelsa Topheth in valle filij Ennom, & multiplices ipsorum malitias.

Verbū, quod factum est ad Ieremiam à Domino, dicens:

F E R. S.
P O S T
D O M. 3.
2. Sta QUADR.

2. Sta in porta domus Domini, & praedica ibi verbum istud, & dic: Audite verbum Domini omnis Iuda, qui ingredimini per portas has, ut adoretis Dominum.

3. Hæc dicit Dominus exercitum Deus Israël: * Bonas facite vias vestras, & studia vestra: & habitabo vobiscum in loco isto.

4. Nolite confidere in verbis mendacij, dicentes: Templum Domini, templum Domini, templum Domini est.

5. Quoniam si bene direxeritis vias vestras, & studia vestra: si feceritis iudicium inter virum & proximum eius,

6. advenæ, & pupillo, & viduæ non feceritis calumniam, nec sanguinem innocentem effuderitis in loco hoc, & post deos alienos non ambulaveritis in malum vobismetipis:

7. habitabo vobiscum in loco isto: in terra, quam dedi patribus vestris à sæculo & usque in sæculum.

8. Ecce vos confiditis vobis in sermonibus mendacij, qui non proderunt vobis:

9. furari, occidere, adulterari, iurare mendaciter, libare Baalim, & ire post deos alienos, quos ignoratis.

10. Et venistis, & stetistis coram me in domo hac, in qua invocatum est nomen meum, & dixistis: Liberati sumus eò quid fecerimus omnes abominationes istas.

* Matth. 21. 13.
Marc. 11.
17.
Luc. 19.
46.

11. * Numquid ergo spelunca latronum facta est domus ista, in qua invocatum est nomen meum in oculis vestris? ego, ego sum: ego vidi, dicit Dominus.

12. Ite ad locum meum in Silo, ubi habitat nomen meum à principio: & videte quæ fecerim ei propter malitiam populi mei Israël:

13. & nunc, quia fecistis omnia opera hæc, dicit Dominus: & locutus sum ad vos manè consurgens, & loquens, & non audistis: * & vocavi vos, & non respondistis:

* Prov. 1. 24.
Isa. 65. 12.
* 1. Reg. 4.
2. & 10.

14. * Faciam domui huic, in qua invocatum est nomen meum, & in qua vos habetis fiduciam: & loco, quem dedi vobis & patribus vestris, sicut feci Silo.

15. Et projiciam vos à facie mea, sicut projecit omnes fratres vestros, universum femen Ephraïm.

* Infr. 11.
14. & 14.
11.

16. * Tu ergo noli orare pro populo hoc, nec assumas pro eis laudem & orationem, & non obsistas mihi: quia non exaudiam te.

17. Nonne vides quid isti faciunt in ci-

vitatibus Iuda, & in plateis Ierusalem?

18. Filii colligunt ligna, & patres succendunt ignem, & mulieres conspergunt adipem, ut faciant placetas regina cœli, & libent diis alienis, & me ad iracundiam provocent.

19. Numquid me ad iracundiam provocant, dicit Dominus? nonne semetipos in confusionem vultus sui?

20. Ideo hæc dicit Dominus Deus: Ecce furor meus, & indignatio mea conflatur super locum istum, super viros, & super iumenta, & super lignum regionis, & super fruges terræ, & succendetur, & non extinguetur.

21. Hæc dicit Dominus exercitum Deus Israël: Holocausta vestra addite victimis vestris, & comedite carnes.

22. Quia non sum locutus cum patribus vestris, & non præcepi eis in die, qua eduxi eos de Terra Ægypti, de verbo holocaustatum, & victimarum.

23. Sed hoc verbum præcepi eis, dicens: Audite vocem meam, & ero vobis Deus, & vos eritis mihi populus: & ambulate in omni via, quam mandavi vobis, ut bene fit vobis.

24. Et non audierunt, nec inclinaverunt aurem suam: sed abierunt in voluntibus, & in pravitate cordis sui mali: factique sunt retrorsum & non in ante,

25. à die qua egressi sunt patres eorum de Terra Ægypti, usque ad diem hanc. Et misi ad vos omnes servos meos prophetas per diem, consurgens diluculo, & mittens.

26. Et non audierunt me, nec inclinaverunt aurem suam: sed induraverunt cervicem suam: * & peius operati sunt, * Infr. 16.

27. Et loquaris ad eos omnia verba hæc, & non audient te: & vocabis eos, & non respondebunt tibi.

28. Et dices ad eos: Hæc est gens, quæ non audit vocem Domini Dei sui, nec recepit disciplinam: periit fides, & ablata est de ore eorum.

29. Tonde capillum tuum, & projice, & sume in directum planctum: quia proiecit Dominus, & reliquit generationem furoris sui.

30. quia fecerunt filii Iuda malum in oculis meis, dicit Dominus. Posuerunt offendicula sua in domo, in qua invocatum est nomen meum, ut polluerent eam:

31. & ædificaverunt excelsa Topheth, quæ est in valle filij Ennom: ut incen-

QQQ 3 de-

Cap. 8. Invitatio ad paenitentiam.

IEREMIAS.

Cap. 8. Avaritia, mendacium. In contritione Ierusalem contritus Dominus.

derent filios suos, & filias suas igni: quæ non præcepi, nec cogitavi in corde meo.

32. Ideo ecce dies venient, dicit Dominus, & non dicetur amplius, Topheth, & Vallis filij Ennom: sed Vallis interfectionis: & sepelient in Topheth, eò quod non sit locus.

33. Et erit morticinum populi huius in cibos volucribus cœli, & bestiis terra, & non erit qui abigat.

* Ezech. 26. 13. 34. * Et quiesceret faciam de urbibus Iuda, & de plateis Ierusalem vocem gaudii, & vocem laetitiae, vocem sponsi, & vocem sponsæ: in desolationem enim erit terra.

CAPUT VIII.

Quia tam reges, optimates, sacerdotes ac prophetæ, quam reliquus populus ad idolatriam conversi sunt; & non considerato Domini iudicio, omnes relata veritate, studuerunt avaritia ac idolatria, & Dominum provocantes noluerunt resipiscere; id est ab hostibus crudelissimis affligerunt.

1. IN illo tempore, ait Dominus: Ejiciant ossa regum Iuda, & ossa principum eius, & ossa sacerdotum, & ossa prophetarum, & ossa eorum, qui habitarerunt Ierusalem, de sepulchris suis:

2. & expandent ea ad solem, & lunam, & omnem militiam cœli, quæ dilexerunt, & quibus servierunt, & post quæ ambulaverunt, & quæ quaerierunt, & adoraverunt: non colligentur, & non sepelientur: in sterquilinium super faciem terræ erunt.

3. Et eligent magis mortem quam vitam omnes qui residui fuerint de cognatione hac pessima in universis locis, quæ derelicta sunt, ad quæ eieci eos, dicit Dominus exercitum.

4. Et dices ad eos: Hæc dicit Dominus: Numquid qui cadit, non resurget? & qui aversus est, non revertetur?

5. Quare ergo aversus est populus iste in Ierusalem aversione contentiose? Apprehenderunt mendacium, & noluerunt reverti.

6. Attendi, & auscultavi: nemo quod bonum est loquitur, nullus est qui agat paenitentiam super peccato suo, dicens: Quid feci? Omnes conversi sunt ad cursum suum, quasi equus impetu vadens ad prælium.

7. Milvus in cœlo cognovit tempus suum: turtur, & hirundo, & ciconia custodierunt tempus adventus sui: popu-

lus autem meus non cognovit iudicium Domini.

8. Quomodo dicitis: Sapientes nos sumus, & lex Domini nobiscum est? verè mendacium operatus est stylus mendax scribarum.

9. Confusi sunt sapientes, perterriti & capti sunt: verbum enim Domini proiecerunt, & sapientia nulla est in eis.

10. * Propterea dabo mulieres eorum * Iesai. 56. exteris, agros eorum hæreditibus: quia à sup. 6. 13. minimo usque ad maximum omnes avaritiam sequuntur: à propheta usque ad sacerdotem cuncti faciunt mendacium.

11. Et sanabant contritionem filiæ populi mei ad ignominiam dicentes: * Pax, * sup. 6. 14. pax: cùm non esset pax.

12. Confusi sunt quia abominationem fecerunt: quinimò confusionem non sunt confusi, & erubescere nescierunt: idcirco cadent inter corruentes, in tempore visitationis suæ corrident, dicit Dominus.

13. Congregans congregabo eos, ait Dominus: non est uva in vitibus, & non sunt ficus in ferculnea, folium defluxit: & dedi eis quæ prætergressa sunt.

14. Quare sedemus? convenite, & ingrediamur civitatem munitam, & sileamus ibi: quia Dominus Deus noster silenter nos fecit, & potum dedit nobis * aquam * Inf. 9. 15. fellis: peccavimus enim Domino.

15. * Expectavimus pacem, & non erat bonum: tempus medelæ, & ecce formido. * Inf. 14. 19.

16. A Dan auditus est frémitus equorum eius, à voce hinnituum pugnatorum eius commota est omnis terra. & venerunt, & devoraverunt terram, & plenitudinem eius: urbem & habitatores eius.

17. Quia ecce ego mittam vobis serpentes regulos, quibus non est incantatio: & mordebut vos, ait Dominus.

18. dolor meus super dolorem, in me cor meum micerens.

19. Ecce vox clamoris filiæ populi mei de terra longinqua: Numquid Dominus non est in Sion, aut rex eius non est in ea? Quare ergo me ad iracundiam concitataverunt in sculptilibus suis, & in vanitatibus alienis?

20. Transit messis, finita est æstas, & nos salvati non sumus.

21. Super contritione filiæ populi mei contritus sum, & contristatus, stupor obtinuit me.

22. Numquid resina non est in Galaad? aut medicus non est ibi? quare igitur non est obducta cicatrix filiæ populi mei?

CA-

Cap. 9. Planctus prophete super Populi malitia.

IEREMIAS.

Cap. 9. In Dei cognitione solum gloriandum.

CAPUT IX.

Luget propheta interficiendos de Iudea: in nullo dicit esse fidendum, cum omnes dolose incedant: & quia Iudea vastanda est, vult omnes assumere luctum: in solo Deo eiisque cognitione gloriandum, qui puniet tam Gentiles quam filios Israël incircumcisos corde.

1. **Q**uis dabit capiti meo aquam, & oculis meis fontem lacrymarum? & plorabo die ac nocte imperfectos filiæ populi mei.

2. Quis dabit me in solitudine diversorum viatorum, & derelinquam populum meum, & recedam ab eis? quia omnes adulteri sunt, cœtus prævaricatorum.

3. Et extenderunt linguam suam quasi arcum mendacij & non veritatis: conformati sunt in terra, quia de malo ad malum egressi sunt, & me non cognoverunt, dicit Dominus.

4. Unusquisque se à proximo suo custodiatur, & in omni fratre suo non habeat fiduciam: quia omnis frater supplantans supplantabit, & omnis amicus fraudulenter incedet.

5. Et vir fratrem suum deridebit, & veritatem non loquentur: docuerunt enim linguam suam loqui mendacium: ut iniuste agerent, laboraverunt.

6. Habitatio tua in medio doli: in dolore renuerunt scire me, dicit Dominus.

7. Propterea hæc dicit Dominus exercitum: Ecce ego conflabo, & probabo eos: quid enim aliud faciam à facie filiæ populi mei?

* Psal. 27. 3. **S**agitta vulnerans lingua eorum, dolum locuta est: in ore suo pacem cum amico suo loquitur, & occulte ponit ei infidias.

9. Numquid super his non visitabo, dicit Dominus? aut in gente huiusmodi non ulciscetur anima mea?

10. Super montes assumam fletum & lamentum, & super speciosæ deserti planctum: quoniam incensa sunt, eò quod non sit vir pertransiens: & non audierunt vocem posidentis: à volvure cœli usque ad pecora transmigraverunt & recesserunt.

11. Et dabo Ierusalem in acervos arenæ, & cubilia draconum: & civitates Iuda dabo in desolationem, eò quod non sit habitator.

12. Quis est vir sapiens, qui intelligat hoc, & ad quem verbum oris Domini fiat ut annunciet istud, quare perierit terra, & exulta sit quasi desertum, eò quod non sit qui pertranseat?

13. Et dixit Dominus: Quia dereliquerunt legem meam, quam dedi eis, & non audierunt vocem meam, & non ambulaverunt in ea:

14. & abierunt post pravitatem cordis sui, & post Baalim: quod didicerunt à patribus suis.

15. Idcirco hæc dicit Dominus exercitum Deus Israël: * Ecce ego cibabo populum istum absinthio, & potum dabo * Inf. 23. 15. eis aquam sellis.

16. Et dispergam eos in Gentibus, quas non neverunt ipsi & patres eorum: & mittam post eos gladium, donec consumantur.

17. Hæc dicit Dominus exercitum Deus Israël: Contemplamini, & vocate lamentatrices & veniant: & ad eas, quæ sapientes sunt, mittite, & properent:

18. festinent, & assumant super nos lamentum: deducant oculi nostri lacrymas, & pálpebræ nostræ defluant aquis.

19. Quia vox lamentationis audita est de Sion: Quomodo vastati sumus & confusi vehementer? quia dereliquimus terram, quoniam delecta sunt tabernacula nostra.

20. Audite ergo mulieres verbum Domini: & assumant aures vestræ sermonem oris eius: & docete filias vestras lamentum: & unaquæque proximam suam plantum.

21. quia ascendit mors per fenestras nostras, ingressa est domos nostras, disperdere parvulos déforis, iuvenes de planteis.

22. Loquere: Hæc dicit Dominus: Et cadet morticinum hominis quasi stercus super faciem regionis, & quasi fenum post tergum metentis, & non est qui colligat.

23. Hæc dicit Dominus: * Non glorietur sapiens in sapientia sua, & non glorietur fortis in fortitudine sua, & non glorietur dives in divitias suis: * 1. Cor. 1. 31. 2. Cor. 10. 17.

24. sed in hoc glorietur, qui gloriat, se & nosse me, quia ego sum Dominus, qui facio misericordiam, & iudicium, & iustitiam in terra: hæc enim placent mihi, ait Dominus.

25. Ecce dies veniunt, dicit Dominus: &